

אכתרוקס פרות

ארבע, ומחפש נערה נחמדה להתכתבית וי
יותר. מסיבת שונות הוא לא מצאה עד
כה. תודות לכך הוא יודע היום לנגן על
כינור ולדבר על ספרות יפה. הוא גם סטור
דנט במקצועות ריאליים, שנה שניה, וצמא
לתרגילים בכתב? ואת?

★ ★ ★ קצת שכל

הדבר המקורי ביותר במכתבה של (1299)
8/ הופיע בסיומו: "על עצמי לא אספר כלום, כיון שלא
דאי לכם לשמוע". נכון, היא צודקת. אם אתה מתעקש,
בכל זאת, תשתדל להיות "קיצוני" מהצפון, אהב פוליטי
קה וספרות, עם קצת שכל בראש. אל תהיה מודאג. היא
לא תבחין שאין לך בכלל.

עלייה ונפילתה של

קליאופאטרה

באמת, למה לכם להתאמץ וללמוד היסטוריה ולקבל
מספיק בקושי, כשאפשר לעשות זאת בקלות עם ויל קאפי,
המוסר את העובדות בדייקנות חביבה כל כך?
לשיעור הראשון:

קליאופאטרה היז, מלכת מצרים, היתה בתו של תלמי ה'
13. שמה של אמה אינו ידוע וזה בכלל לא חשוב, מפני
שאחת עם טיפת שכל לא היתה מטרידה עצמה בשביל
תלמי זה.

הוא נקרא תלמי המחלל, מפני שכל היום היה יושב
ומחלל בחללי. המצרים סילק אותו מהמדינה, אבל כמובן
שהוא בא בחזרה. הוא מת בשנת 51 לפני הספירה והשאיר
את מצרים לקליאופאטרה ולאחיה בן ה-10, תלמי ה-14.

קליאופאטרה ותלמי ה-14 היו תמיד רבים וכנראה שלא
הלך לה עם המדינאים הנכונים. (הבוס של מצרים היה
סלטיניוס, סרס). קליאופאטרה הודחה מחצי כיסא מלכותה
ונימלטה לסוריה להציל את חייה. היא היתה אז בת עשרים
ואחת ומאוד לא מאושרת. היא הרגישה שהיא לא מגיעה
לשום דבר.

ואו הגיע יוליוס קיסר, גדול הרומאים, למצרים, לרגלי
עסקים, וקליאופאטרה חזרה לדולותו בעניין כמה דברים. היא

נערת השבוע

מממ... זה טוב, זה ג'ני. ג'ני לב בת ה-22, דוגמנית
צילום. אני שומעת אתכם, דומני, נאנקים. "עוד אחת?"
טעות. כי ג'ני שונה. היא מיוחדת במינה. היא בלונד, לפני
שמכרה את חיוכה לבן-השניים לתעשיית הפירסומת, למדה
רפואת שיניים באדינבורג. היא אף התחילה וכבר קרא לה
צה"ל לחזור לתל-אביב. השירות הוציא אותה פקידה-קצת
נית'מרגמת. האם נשארה רופאת השיניים היחידה במש'
פחה, אולם לג'ני חיכה יעוד גדול יותר: דוגמנות. היא לא
היתה מעוניינת במיוחד לאכול בייסקול ופחית לשקול. היא
העדיפה להקסים רק את צלמי הפירסום. כי בקוץ העיקר —
תה היסוציקי קר. ומסתבר שזו היתה אהבה מלחיצה רב'
שונה על הדק הלאייקה. התוצאות לא היו נגיביות כלל.
ג'ני נתגלתה כפרצוף פוטוגני מספר אחד.
תגידו את האמת — אתם עוד מתפלאים מדוע גאיוס
הפופאה בואני בן ה-25, בן נשיא חוף השנהב, ביקש גם
ממנה את היד?
אגב, ג'ני לא ענתה לו אסקוט טובה יותר, טעימה יותר.
לא נעים, בכל זאת.

הובלה אליו על גבי כר וכסת ובילתה את שארית הלילה
כשהיא מספרת לו על הטיוול שלה. או הוא שם אותה
בחזרה על כיסא המלכות עם תלמי ה-15. אחד האחים ה'
צעירים שלה. תלמי ה-14 הוטבע איכשהו. גם תלמי ה-15
לא חי זמן רב. קליאופאטרה הרעילה אותו, אבל לא יפה
שתהיו נגדה, מפני שהנימוס המלכותי מחייב להרעיל בני
משפחה רבים ככל היותר. קליאופאטרה לא הרעילה את
אחותה, ארסיניאה. היה לה משהו אחר שיעשה זאת.

קיסר היה בן חמישים וארבע, לעומת הצעירים ואחת
של קליאופאטרה, אבל הוא היה עדיין רוזף שמלות —
צנוב, גרמי וקטן. הוא שהה במצרים מראשית אוקטובר
עד סוף יוני וסידר עניינים מדיניים. זה היה בן, והם קראו
לו קיסריון, או קיסר-זוטא, כך שקליאופאטרה יכלה לראות
עצמה כמעט כאורסת לו — קיסר יכול היה לשאת אותה,
אבל היתה לו אשה בבית. תמיד יש משהו.

כמו אלכסנדר הגדול, אותו הוא מאוד העריץ, האמין
קיסר באל. היות של עצמו. הוא גם היה קרח כשהכיר את
קליאופאטרה, אפור כמו עכברוש בצדעים. הוא נראה נשוא
פנים. היו לו גם התקפות, מדי פעם.

בין מפעליו יכול להיזכר ספר אודות הטבח שערך ב'
צרפת, וההריסה הטוטאלית של הספריה באלכסנדריה, ש'
ניצחה מניצוצות אש, כשהוא שרף כמה אוניות במל. הוא
ניצח בבית הסינאט, על-ידי כמה מחבריו הטובים ביותר,
בעת ביקורה של קליאופאטרה ברומא. בשנת 44 לפני ה'
ספירה. היא עזבה את העיר בחיפזון. (גיימס אנטוני סרור
מחזיק בדעה. שכל הסיפור ושתתה זאת כדי לעשות רושם על
המצאה של תקופה מאוחרת. שכחתי איך הוא מסביר את
הבן שלהם.)

כעבור שלוש שנים פגשה קליאופאטרה במארק אנטוני,
שמן אחד עם זקן. הם קיח לכבוש את אסיה ולמשול על
כל העולם, כמו שהיא וקיסר תיכננו לעשות. (אני מטיל
ספק בעובדה שקליאופאטרה המיטה פנינה בשושי שלושה
מיליון לירות בחמוץ, ושתתה זאת כדי לעשות רושם על
אנטוני. וזה מסיבה אחת: פנינים אינן נמסות בחמוץ.)

כל העניין בניניהם היה בעיקרו הסכם עסקים. קליאר
פאטרה ניזקקה למשענת שתחזיק את כסאה, ולאנטוני היה
תמיד מה לעשות בזמן-מנום. הרבילות, אתם יכולים להיות
בטוחים, ניפחה עניין זה בלי סוף. אנטוני וקליאופאטרה
אפילו לא יכלו להביא תאומים לעולם, מבלי לגרום לכל
מיני דיבורים. (אנטוני וקליאופאטרה נישאו בחשאי, כש'
התאומים היו רק בני ארבע.)

אם כי לא היה נאון, ניראה אנטוני לקליאופאטרה בן'
להייה חמוד. אף אחד לא ידע מה יהיה צעדו הבא, וגם
לא הוא. אהדתם לאותו סוג של בידור עזרה הרבה. הם
היו מתחפשים בבגדים ישנים ורצים ברחובות בלילה,
דופקים על דלתות ושוכרים חלונות וצוהקים נורא מהכל.
פעם, כשהם הלכו לדוג, קשרה קליאופאטרה מליח מעושן
לחכה של אנטוני, והם כמעט מתו מצחוק. מה יש? זה היה
בטח נורא מצחיק. בכלל הם נוצרו אחד בשביל השני.
(כשאנטוני היה נשוי לפלאביה, הוא היה מונק מאחורי
רהיט וצועק "בוווווו").

זמן קצר לאחר הולדת התאומים, הלך אנטוני לאיזוהו
מקום כדי לנחול שם תבוסה, ושהה שם שלוש שנים.
פלאביה, אשתו השלישית, מתה בדיוק אז, והוא התחתן עם
אוקטאביה, אחותו למחצה של אוקטאביאן, אחד מהחברה
שלו בטריאומביראט. ואז הוא בא בחזרה לקליאר. הוא נש'
בר שוב, ומה שיותר, הוא התחתן איתה, בלי להסריד עצמו
להודיע לאוקטאביה, ונשאר איתה עד סוף ימיו והלאה. היה
להם תינוק אחר ולפעמים אנטוני גם היה מנסה לכבוש את
אסיה, אבל קל לדבר מאשר לעשות. לעיתים תכופות היה
אנטוני מניח את מרפקו הימני על ברכו השמאלית ואוחז
את סנטרו בידו. כלום לא יצא מאה.

כשהא נכנס לשנות החמישים שלו, הוא נעשה יותר
שמן, עצלן ושחתי, וקליאר חשבה שאולי כל זה היה טעות
נוראה. גם לרומאים נמאסו הרפתקות באלכסנדריה. וזה לא
לקח הרבה זמן עד שאוקטאביאן, בן האח שפעם הובלה
ואומץ על-ידי יוליוס קיסר, הביס את אנטוני באקטיום.
אחדים אומרים שקליאר החישה את הסוף של אנטוני בזה
שמסרה את לו לאוקטאביאן, ונחה אותו בקרב ושלחה לו
הודעה מוזיפת שגרמה לו לאבד עצמו לדעת. לא חשוב
מה קרה. היא רק ניסתה להסתדר. (הסיסמה של אנטוני
היתה "הכל למען האהבה". רואים מה שקרה?)

היא היתה עלולה להתפשר עם אוקטאביאן אחרי זה, אבל
הדרך הזאת פשוט לא נראתה לו. אוקטאביאן היה בתור
גועלי, בעל עניינג, תחתוני צמר ארוכים ורמה מוסרית
גבוהה. הוא רצה לקחת את קליאופאטרה לרומא ולהציג
אותה כשבויה. על כן נמאס לה הכל, והיא התאבדה בגיל
שלושים ותשע. (לא יכולתי למצוא הרבה בעניין הנחש.
מצטער.) היא היתה המלכה האחרונה של מצרים, שנהפכה
חלק מהרעיון המשעמם של אוקטאביאן — האימפריה ה'
רומית. (לאוקטאביאן היה דחליל של קליאופאטרה, שנישא
בתלוכת הניצחון שלו, עם פתן סינטטי צמוד אליו. איש
נתמד?)

בקליאופאטרה קינאו רבים, בגלל הקאריירה רבת-החסאים
שלה, כמו ש'מסופר בשרים ובסיפורים. אבל אין כל הוכחה
לוליס שאי-פעם החזיקה יריים למישהו אחר פרט ליליוס
הזקן הרזה, ומארק הוקן הטיפש. אם אתם עדיין מאמינים
שחיה היו אורגיה אחת ארוכה של תענוגות אהבים, זו
הזכות שלכם. הדעות חלוקות אודות צורתה, אפילו צבע
שערה ואורך אפה. אני אומר שהיא היתה שחרחרת מר'
שימה, ושאפה היה בהחלט בסדר גמור. היא בחדא מעולם
לא הפחידה מישהו כשהיתה מאופרת מצט.

אוקטאביאן, כמו שהווררתם, נעשה השליט אוגוסטוס
ונחשב בדרך כלל לאחת הדמויות העיקריות בהיסטוריה.
היו לו גם בעיות קשות עם תולעת הקרן. והוא חשש
לסבול באמבטיה, פן יחמיר הדבר את מצבו.
אולי מוטב שלא התעצב אחר קליאופאטרה. היו לה די
צרות בחיים גם בלי זה.

תמהני ממה טוזהר נהג המוניט שלי (שהוא רוזק מאוד),
אשר ליד ההנה שלו צמוד שלט גדול ומאיר עיניים בעברית
ובאנגלית, מעוטר בתצלום של תינוק מתחטא, שילדו כתוב:
"זההר! זכור אותי!"

★ ★ ★ כל עוד הוא גבר

לא איכפת ל(1299) מה שאתה אהב ומה שאתה לא
אהב, ולמה, כל עוד אתה גבר. אבל איכפת לה שהענה
לה היא כסודנית בת 24 וזה אולי מסביר הכל.

★ ★ ★ לא שיעמום ולא ירח

אני לא רוצה להתערב, אבל (2/1299) יקבלו בטח יותר
מחמישה מכתבים:

"אם אין ברצוננו כי מכתב זה ידפס בגילון העשרת'
אלפים של חנוגס הוה, עלינו למעט אחד משני אלה: לכ'
תוב מכתב מבריק עם מקוריות תוססת, שזור בתריסר
הלצות מקומיות, כך שתוכלי למצוא בו פורקן ליצרך ה'
סאדיסטי, או לכתוב את הנ"ל בסגנון דפסיטיבי: סהר צולה
בשיטולי רקיע ואלף כוכבים נוצצים לידו. יושבת אני
ומצפה לאהובי שנובהו 183 ס"מ, משקלו 70 ק"ג והוא
אינו נובר באפו במסיבות חברתיות."

אנו שנים. פעם למדנו באוניברסיטה והיינו לתפארת
הורינו ומורינו. בסופו של דבר כמעט נתקננו. הפכנו את
הסכונותינו הדלים ל-150 דולר ויצאנו לשוטט בדרכים.
ראינו את העולם שבין ניו-יורק ולוס-אנג'לס, ניו-ארליאנס
ודטרויט על גגה של רכבת משא. עובדים בכל אשר ימצא
וישנים מרבית הזמן תחת כיפת השמיים. אחר שוטטנו בין
ליסבון ואוסלו ואיננו חושבים כי קיימת עיר בירה שלא
יצגנו בפניה את כשרונותינו המאולתרים כמצרים, כסבלים,
כשמריסוף וכמי יודע מה עוד.

בסופו של דבר חזרנו אל הבית ואל האוניברסיטה.
הכרינו הישנים אינם ועם המעטים שישנם שוב אין לנו
שפה משותפת. אנו רוצים לפגוש בשתי בנות-זוג נאות
ופיקחות, ששוב אינן מוצאות מוסר-השכל בסיפורי, זה קרה
ל... בעתונות נשים, שאינן צועקות זו לזו משני צידי
הכביש ושאינן לועסות מסטיק ועושות ממנו בלונים. קשה
לנו להבטיח לאלה את הירח, אך אנו ערבים כי גם לרגע
לא ישתעממו בחברתנו."

★ ★ ★ הוא לא יבז יותר

אס-ראס יום-יומי בהחלט. הוא כבר לא יכול יותר
בלעדיה — בת ה-23, חוש המור והופעה, המוכנה
להיפגש, אזרי תקופה מסוימת. הוא מאיים עלי בהזמנה
אם נל יסתדר. אני מקווה, חבובה, שיש לך מספיק חוש
הומור, שלא להתייחס ל(3/1299) ברצינות.

★ ★ ★ חברה רזה, עויינת

אולי זו במיקרה את, שלפניך יוכל (4/1299) לפתוח את
סגור לבו, שאתך יוכל להשתחרר מן המתת, מהעמדת'
הפנים ומהשקר היום-יומיים? רבות הוא שאל וביקש את
האמיתית, את הנכון, ותמיד באו האכזבה והיאוש והתמיהה,
המצאוות האפורה, הקשה, הראייה האמיתית, הטעויות וה'
שקרים, הרכילות והביקורת של החברה הורה והעויינת.
אם זו את, מגיע לך. הוא, מכל מקום, עומד על סף ה'
שיחורר, גבוה ושחררת, והוא לא רוצה אותך, הוא רוצה
את מהותך. יש בעיות?

★ ★ ★ דנשיאים בלבד

(5/1299):
"אנו זוג נשוי עם ילד. בעלי בן 28 ואני בת 23. גרים
בבעתיים ומעוניינים להכיר זוגות נשואים מסביבתנו ובי'
גילנו, המתחבטים אף הם בבעיית חוסר חברה, עלמנות
ליצור חברה מתאימה. רצוי שתהינה הכונות ותחביבים
משותפים. לכן אנו מבקשים מאלה שיענו על מכתבנו לתאר
את תחביבים ומקצועם, וכדומה."

★ ★ ★ חתיכות מוצצחות

ההומור הזה מתחיל יותר ויותר לדכא אותי. והכל ביום
אחד. זה לא יותר מדי? או שלוש הבנות (6/1299) גם
נורא רוצות להכיר שלושה בנים שיש להם דבר שהיים לא
יזכיר את שמו, כי להן הוא די חסר. החיים נורא משע'
ממים אותן והן שיגרתיות וסתם. יש לי הרגשה שתשארנה
עוד הרבה זמן כאלה, כן, אז שהבנים יהיו בגיל 16-18
והחתיכים, תלמידי תיכון, אף-על-פי שדווקא לא חסר להן
בשטח זה. אבל מה? הן רוצות להקים חברה נעימה לבליו
ערבי שיש' ויציאה לטיולים. למה? מפני שהן כבר מומן
לא מתלהבות מהתנועות החלוציות, כך שעזבו אותן. אבל
שתדעו שהן גם לא סלוגניות, רק סתם משועממות עד מות'
ומקחת להכיר חתיכים תל-אביביים מוצלחים בכל השטחים
והמובנים. באמת שלא נעים לי, אבל הן לא מבקשות
תמונה.

★ ★ ★ בווד מגיל ארבע

זה זמן רב שהוא בווד, כותב (7/1299), בדרך מגיל